Категорія справи № **824/239/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **19.06.2019.** Оприлюднено: **20.06.2019.**
Номер судового провадження: **не визначено**

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

У Х В А Л А

14 червня 2019 року **м. Київ**

Єдиний унікальний номер справи № 824/239/18

Апеляційне провадження №2-к/824/3/2019

учасники справи:

заявник - International Transit S.A.L. (Offshore),

боржники - Публічне акціонерне товариство «Дніпровський металургійний комбінат», Корпорація «Індустріальна спілка Донбасу»,

Київський апеляційний суд в складі судді судової палати з розгляду цивільних справ Іванової І.В., за участю секретаря Ярмак О.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні заяву Компанії «Інтернешнл Транзит С.А.L. (Офшор)» (International Transit S.A.L. (Offshore) про визнання і надання дозволу на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року (з урахуванням рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 8 листопада 2018 року про виправлення помилок) у справі № V 2017/176 ухваленого у складі: арбітрів пана Бу Х. Нільссона (головуючий), пані Доміцилли Безо та пані Сви Калніної, за позовом Компанії «Інтернешнл Транзит С.А.L. (Офшор)» (International Transit S.A.L. (Offshore) до Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат», Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» про стягнення грошових коштів,

встановив:

У листопаді 2018 року International Transit S.A.L. (Offshore) звернувся до суду із заявою про визнання і надання дозволу на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року у справі № V 2017/176 за позовом International Transit S.A.L. (Offshore) до Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат» (далі - ПАТ «ДМК»), Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» про стягнення коштів.

Свої вимоги заявник обґрунтовував тим, що 19 вересня 2018 року Міжнародним комерційним арбітражем Торгової палати Стокгольма винесено остаточне рішення за позовом International TransitS.A.L. (Offshore) до ПАТ «ДМК», Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» про стягнення коштів у зв`язку із невиконанням договору поставки та договору поруки від 17 вересня 2014 року.

Вказаним рішенням визнано ПАТ «ДМК» та Корпорацію «Індустріальна спілка Донбасу» солідарними боржниками та стягнуто з них на користь International Transit S.A.L. (Offshore) суму в розмірі 43 644 115,09 дол. США; стягнуто з Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» на користь International Transit S.A.L. (Offshore) відсотки на суму 43 644 115,09 дол. США в розмірі 3 відсотки річних за період, починаючи із 01 вересня 2017 року до дати фактичної оплати, 3 025 792,69 дол. США; стягнуто з ПАТ «ДМК» суму в розмірі 96 000,00 дол. США (плюс відсотки за ставкою на 8

відсоткових пунктів вищою, ніж офіційна облікова ставка Банку Швеції, в порядку відшкодування арбітражних витрат останнього у зв`язку з цією справою за період із 19 вересня 2018 року до дати фактичної оплати; стягнуто з Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» на користь InternationalTransit S.A.L. (Offshore)суму в розмірі 64 000,00 дол. США плюс відсотки за ставкою на 8 відсоткових пунктів вищою, ніж офіційна облікова ставка Банку Швеції, в порядку відшкодування арбітражних витрат останнього у зв`язку з цією справою за період із 19 вересня 2018 року до дати фактичної оплати, а також присудження до стягнення з боржників на користь стягувача суму гонорарів та витрат складу Арбітражного суду та Торгової палати Стокгольма у розмірі 398 611,38 євро, що підтверджується листом Арбітражного суду від 24.09.2018 року, довідкою про стан розрахунків у справі № V 2017/176 та рахунками фактурами (що не підлягають оплаті, виключно для ознайомлення) для Боржників у справі.

Рішення суду набрало законної сили, є остаточним та підлягає негайному виконанню.

Посилаючись на викладене, International Transit S.A.L. (Offshore), з урахуванням уточнених вимог, просив визнати та надати дозвіл на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року у справі № V 2017/176 (із урахуванням рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 08 листопада 2018 року у справі № V 2017/176 про виправлення помилок) та видати виконавчі листи.

У грудні 2018 року ПАТ «ДМК» подав заперечення проти заяви International Transit S.A.L. (Offshore) про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма, посилаючись на недійсність арбітражної угоди встановленої договором поставки, оскільки рішенням Господарського суду Донецької області від 10.11.2017 року у справі №905/2247/17 договір поставки, укладений між сторонами визнаний недійсним.

Крім того, ПАТ «ДМК» зазначив, що визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма суперечить публічному порядку України, оскільки суперечить рішенню Господарського суду Донецької області від 10.11.2017 року у справі №905/2247/17, яке є обов`язковим для виконання на території України.

Представник Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» також подав заперечення щодо заяви International Transit S.A.L. (Offshore) про визнання та надання дозволу на виконання рішення, посилаючись що склад міжнародного комерційного арбітражу не відповідав угоді між сторонами, оскільки Корпорація «Індустріальна спілка Донбасу», як боржник на підставі договору поруки, вимоги до якого відрізняються, заперечував проти об`єднання вимог до ПАТ «ДМК» та до нього в одне арбітражне провадження та заявив відвід складу арбітражу, призначеному Правлінням Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма, про що зазначено в пункті 19 Арбітражного Рішення.

У судовому засіданні представник International Transit S.A.L. (Offshore) адвокат Бідний Є. М. підтримав заяву про визнання та надання дозволу на виконання рішення, вважає позицію боржників необґрунтованою, посилаючись, що рішення Господарського суду Донецької області від 10.11.2017 року у справі №905/2247/17 скасовано постановою Східного апеляційного господарського суду від 19.04.2019 року, тому немає правових підстав стверджувати про недійсність договору поставки. При цьому Правління Торгової палати Стокгольма перевірило наявність компетенції арбітражу розглядати спір між сторонами та дійшло висновку про наявність в Арбітражного суду компетенції на розгляд такого спору.

Представник ПАТ «ДМК» - Команов В. В. у судовому засіданні пояснив, що ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області від 31.05.2019 року у справі № 904/2104/19 стосовно ПАТ «ДМК» відкрито провадження у справі про банкрутство, тому відповідно до Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» спори з майновими вимогами до ПАТ «ДМК» відносяться до виключної компетенції Господарського суду Дніпропетровської області, таким чином вважає, що International Transit S.A.L. (Offshore) зобов`язаний пред`явити свої вимоги до ПАТ «ДМК» в межах справи про банкрутство, в даному провадженні в задоволенні заяви необхідно відмовити.

Представник Корпорації «Індустріальна Спілка Донбасу» в судове засідання не з`явився, про день, час та місце розгляду справи повідомлявся належним чином, а тому, суд, порадившись на місці, ухвалив проводити розгляд справи за відсутності представника Корпорації «Індустріальна Спілка Донбасу».

Заслухавши доповідь судді, пояснення учасників, вивчивши та дослідивши заяву разом з доданими до неї матеріалами, суд дійшов висновку про задоволення заяви з наступних підстав.

Питання щодо визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні регулюються Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, яка ратифікована Українською РСР відповідно до Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 22 серпня 1958 року «Про ратифікацію Конвенції про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень» (далі - Нью-Йоркська конвенція). Відповідно до статті 6 Закону України «Про правонаступництво України» Україна підтвердила свої зобов`язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України. Згідно з роз`ясненням Міністерства закордонних справ України від 07 лютого 2000 року № 4.3/8-076.137 Нью-Йоркська конвенція набрала чинності для України 10 січня 1961 року.

Згідно зі статтею 9 Конституції України чинні міжнародні договори, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України. Укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Конституції України.

За правилами статті 19 Закону України «Про міжнародні договори України», якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Відповідно до статті 15 Закону України «Про міжнародні договори України» чинні міжнародні договори України підлягають сумлінному дотриманню Україною відповідно до норм міжнародного права. Згідно з принципом сумлінного дотримання міжнародних договорів Україна виступає за те, щоб й інші сторони міжнародних договорів України неухильно виконували свої зобов`язання за цими договорами.

З огляду на наведене положення Нью-Йоркської конвенції є обов`язковими до виконання Україною, є пріоритетними та мають вищу юридичну силу щодо національного законодавства України (за виключенням Конституції України), яке регулює спірні правовідносини.

У частині першій статті I Нью-Йоркської конвенції передбачено, що цей міжнародний договір застосовується до визнання і виконання арбітражних рішень, постановлених на території іншої держави, ніж держава, де запитуються їх визнання і виконання, за спорами, сторонами в яких можуть бути як фізичні, так і юридичні особи. Її належить застосовувати також щодо арбітражних рішень, які не вважаються внутрішніми рішеннями у тій державі, де запитуються їх визнання та виконання.

За правилами статті II Нью-Йоркської конвенції кожна договірна держава визнає письмову угоду, за якою сторони зобов`язуються передавати в арбітраж всі або будь-які спори, що виникли або можуть виникнути між ними у зв`язку з будь-яким конкретними договірними або іншими правовідносинами, об`єкт яких може бути предметом арбітражного розгляду. Термін «письмова угода» включає арбітражне застереження в договорі, або арбітражну угоду, підписану сторонами, або міститься в обміні листами або телеграмами.

Згідно зі статтею III Нью-Йоркської конвенції кожна договірна держава визнає арбітражні рішення як обов`язкові та виконує їх відповідно до процесуальних норм тієї території, де запитуються визнання та виконання цих рішень, на умовах, викладених у статтях Конвенції.

Відповідно до статті 81 Закону України «Про міжнародне приватне право» в редакції, чинній на час виникнення спірних правовідносин, в Україні можуть бути визнані та виконані рішення іноземних судів у справах, що виникають з цивільних, трудових, сімейних та господарських правовідносин, вироки іноземних судів у кримінальних провадженнях у частині, що стосується відшкодування

шкоди та заподіяних збитків, а також рішення іноземних арбітражів та інших органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних і господарських справ, що набрали законної сили..

Згідно зі статтею 82 Закону України «Про міжнародне приватне право» визнання та виконання рішень, визначених у статті 81 цього Закону, здійснюється у порядку, встановленому законом України.

Згідно ч. 1 ст. 482 ЦПК України надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України, здійснюється судом у порядку, встановленому цією главою, з особливостями, передбаченими цією статтею.

Частиною 1 ст. 475 ЦПК України визначено, що питання визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом за заявою стягувача відповідно до цієї глави, якщо боржник має місце проживання (перебування) або місцезнаходження на території України.

Згідно з ч. 3 ст. 475 ЦПК України заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.

Статтею 478 ЦПК України та ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» передбачено, що суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо:

1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що:

а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або

б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або

в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або

г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або

ґ) рішення ще не стало обов`язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

2) якщо суд визнає, що:

а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або

б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти заяви стягувача.

Як роз`яснено в абзаці першому пункту 12 постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 грудня 1999 року № 12 «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України», клопотання про визнання й виконання рішень іноземних судів (арбітражів) суд розглядає у визначених ними межах і не може входити в обговорення правильності цих рішень по суті, вносити до останніх будь-які зміни.

Згідно з наведеними вище нормами права Україна як держава за загальним правилом визнає та виконує іноземні арбітражні рішення на підставі норм міжнародного права, імплементованих у національному законодавстві, не здійснюючи оцінки їх правильності по суті.

Судом встановлено, що Рішенням Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року, з урахуванням рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 8 листопада 2018 року про виправлення помилок, у справі № V 2017/176 ухваленого у складі: арбітрів пана Бу Х. Нільссона (головуючий), пані Доміцилли Безо та пані Сви Калніної, за позовом Компанії «Інтернешнл Транзит С.А.L. (Офшор)» (International Transit S.A.L. (Offshore) до Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат» та Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» про стягнення грошових коштів, визнано ПАТ «ДМК» та Корпорацію «Індустріальна спілка Донбасу» солідарними боржниками та стягнуто з них на користь International Transit S.A.L. (Offshore) суму в розмірі 43 644 115,09 дол. США; стягнуто з Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» на користь International Transit S.A.L. (Offshore) відсотки на суму 43 644 115,09 дол. США в розмірі 3 відсотки річних за період починаючи із 01 вересня 2017 року до дати фактичної оплати, та неустойку в розмірі 3 025 792,69 дол. США; стягнуто з ПАТ «ДМК» суму в розмірі 96 000,00 дол. США плюс відсотки за ставкою на 8 відсоткових пунктів вищою, ніж офіційна облікова ставка Банку Швеції, в порядку відшкодування арбітражних витрат останнього у зв`язку з цією справою за період із 19 вересня 2018 року до дати фактичної оплати; стягнуто з Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» на користь International Transit S.A.L. (Offshore)суму в розмірі 64 000,00 дол. США плюс відсотки за ставкою на 8 відсоткових пунктів вищою, ніж офіційна облікова ставка Банку Швеції, в порядку відшкодування арбітражних витрат останнього у зв`язку з цією справою за період із 19 вересня 2018 року до дати фактичної оплати; визнано, що у відносинах між собою Публічне акціонерне товариство "Дніпровський металургійний комбінат" та Корпорація "Індустріальна Спілка Донбасу" солідарно відповідають за сплату гонорарів та витрат та відповідно стягнути з них на користь компанії "Інтернешнл Транзит С.А.Л. (Офшор)" (International Transit S.A.L. (Offshore)) відшкодування суми, вирахуваної з внесеного нею авансу в рахунок оплати видатків.

Гонорари та витрати Складу Суду та ТПС були визначені ТПС в таких розмірах: Для п. Нільссона (Nilsson): 153 458 євро, вся сума - гонорар; Для п. Безо (Baizeau): 93 385,93 євро, в тому числі 92 075 євро гонорар та 1310,93 євро витрати;

Для п. Калніної (Kalnina): 93 686,45 євро, в тому числі 92 075 євро гонорар та 1611,45 євро витрати; та Для ТПС: 58 081 євро, вся сума - гонорар.

Рішення набрало законної сили, є остаточним і підлягає негайному виконанню.

Встановлено, що вказане рішення не оскаржено і в добровільному порядку боржниками не виконано.

Також з рішення вбачається, що слухання справи а Арбітражному суді було проведено 11 липня 2018 року в м.Стокгольмі. На засіданні були присутні представники сторін, які наприкінці слухання підтвердили, що їм була надана можливість викласти свою позицію та роз`яснень по суті справи.

Таким чином, встановлено, що справу розглянуто компетентним судом, строк пред`явлення рішення до примусового виконання не сплив, а виконання цього рішення не суперечить інтересам України, тому суд дійшов висновку про наявність підстав для визнання та надання дозволу на примусове виконання зазначеного рішення іноземного суду.

У відповідності до частин 1, 6 ст. 479 ЦПК України, за результатами розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу

або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

Якщо в рішенні міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті або валютах, суд, який розглядає це клопотання, вказує в своїй ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу, а за заявою стягувача суд визначає суму стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

Оскільки рішенням міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті та стягувач не звертався з заявою про визначення суми стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали, тому суд вказує в ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу.

З огляду на те, що судом не встановлено підстав для відмови у визнанні та наданні дозволу на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року (з урахуванням рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 8 листопада 2018 року про виправлення помилок) у справі № V 2017/176, заява Компанії «Інтернешнл Транзит С.А.Л. (Офшор)» (International Transit S.A.L. (Offshore) про визнання і надання дозволу на виконання цього рішення підлягає задоволенню.

Відповідно, слід видати виконавчі листи на примусове виконання рішення цього рішення.

Не заслуговують на увагу доводи ПАТ «ДМК» про недійсність арбітражної угоди встановленої договором поставки, з посиланням на те, що рішенням Господарського суду Донецької області від 10.11.2017 року у справі № 905/2247/17 договір поставки, укладений між сторонами визнаний недійсним, оскільки вказане рішення скасовано постановою Східного апеляційного господарського суду від 19.04.2019 року та у задоволенні позовних вимог про визнання недійсним договору поставки відмовлено.

Доводи Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» що склад міжнародного комерційного арбітражу не відповідав угоді між сторонами, оскільки Корпорація заявила відвід складу арбітражу, призначеному Правлінням Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма, також не можуть бути прийняті до уваги, оскільки 16 травня 2018 року ТПС відхилила заяву про відвід арбітрів, про що зазначено у п.27 рішення.

Посилання представника ПАТ «ДМК» , що International Transit S.A.L. (Offshore) зобов`язаний пред`явити свої вимоги до ПАТ «ДМК» в межах справи про банкрутство, тому необхідно відмовити у задоволенні заяви про визнання та надання дозволу на примусовому виконання рішення міжнародного арбітражу в даному провадженні, є безпідставними з огляду на таке.

Визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу - це окремий вид непозовного цивільного судочинства, що врегульоване спеціальними правилами розділу IX ЦПК України, і у порядку якого розглядаються клопотання на предмет наявності підстав для визнання та надання дозволу чи відмови у визнанні й наданні дозволу на примусовому виконання рішення міжнародного арбітражу.

Отже, процесуальна процедура розгляду клопотання про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу є спеціальною.

Крім того, порядок визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу регламентується міжнародними договорами, у даному випадку Нью-Йоркською Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року.

Таким чином, судом не встановлено підстав для відмови у задоволенні заяви Компанії «Інтернешнл Транзит С.А.Л. (Офшор)» (International Transit S.A.L. (Offshore) про визнання і надання дозволу на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року (з урахуванням рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 8 листопада 2018 року про виправлення помилок).

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 474, 477, 479 ЦПК України, суд,

ухвалив:

Заяву Компанії «Інтернешнл Транзит С.А.L. (Офшор)» (International Transit S.A.L. (Offshore) про визнання і надання дозволу на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року (з урахуванням рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 8 листопада 2018 року про виправлення помилок) - задовольнити.

Визнати і надати дозвіл на виконання рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 19 вересня 2018 року (з урахуванням рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма від 8 листопада 2018 року про виправлення помилок) у справі № V 2017/176 за позовом Компанії «Інтернешнл Транзит С.А.L. (Офшор)» (International Transit S.A.L. (Offshore) до Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат», Корпорація «Індустріальна спілка Донбасу» про стягнення грошових коштів.

Видати виконавчі листи про визнання Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат» (код ЄДРПОУ 05393043, місцезнаходження: 51925 Дніпропетровська область, місто Кам`янське, вулиця Соборна, 18Б) та Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» (код ЄДРПОУ 24068988, місцезнаходження: 84306 Донецька область, місто Краматорськ, вулиця Орджонікідзе, 6) солідарними боржниками та стягнення з них на користь International Transit S.A.L. (Offshore) юридична особа, що створена та існує за законодавством Ліванської Республіки, місцезнаходження якої: б. Рафіка Дау, вул . Чарльза Гелу, Сухейл Дагер центр, 4 поверх, Бейрут, Ліванська Республіка (Rafik Daou Building, Charles Helou Street, Souheil Dagher Center, 4th floor, Beirut, Lebanon) суму в розмірі 43 644 115,09 доларів США (сорок три мільйони шістсот сорок чотири тисячі сто п`ятнадцять доларів США 09 центів).

Також стягнути з Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» на користь International Transit S.A.L. (Offshore) відсотки на суму 43 644 115,09 доларів США (сорок три мільйони шістсот сорок чотири тисячі сто п`ятнадцять доларів США 09 центів) в розмірі 3 відсотки (три відсотки) річних за період починаючи з 1 вересня 2017 року до дати фактичної оплати.

Також стягнути з Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» на користь International Transit S.A.L. (Offshore) неустойку в розмірі 3 025 792,69 доларів США (три мільйони двадцять п`ять тисяч сімсот дев`яносто два долари США і 69 центів);

Стягнути з Публічного акціонерного товариства «Дніпровський металургійний комбінат» на користь користь International Transit S.A.L. (Offshore) суму в розмірі 96000 доларів США (дев`яносто шість тисяч доларів США) плюс відсотки за ставкою на 8 відсоткових пунктів вищою, ніж офіційна облікова ставка Банку Швеції, в порядку відшкодування арбітражних витрат останньої у зв`язку з цією справою за період з дати винесення Рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма до дати фактичної оплати.

Стягнути з Корпорації «Індустріальна спілка Донбасу» на користь International Transit S.A.L. (Offshore) суму в розмірі 64 000 доларів США (шістдесят чотири тисячі доларів США) плюс відсотки за ставкою на 8 відсоткових пунктів вищою, ніж офіційна облікова ставка Банку Швеції, в порядку відшкодування арбітражних витрат останньої у зв`язку з цією справою за період з дати винесення Рішення Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма до дати фактичної оплати.

Визнати, що у відносинах між собою Публічне акціонерне товариство "Дніпровський металургійний комбінат" та Корпорація "Індустріальна Спілка Донбасу" солідарно відповідають за сплату гонорарів та витрат та відповідно стягнути з них на користь компанії "Інтернешнл Транзит С.А.Л. (Офшор)" (International Transit S.A.L. (Offshore)) відшкодування суми, вирахуваної з внесеного нею авансу в рахунок оплати видатків.

Гонорари та витрати Складу Суду та ТПС були визначені ТПС в таких розмірах:

Для п. Нільссона (Nilsson): 153 458 євро, вся сума - гонорар;

Для п. Безо (Baizeau): 93 385,93 євро, в тому числі 92 075 євро гонорар та 1310,93 євро витрати;

Для п. Калніної (Kalnina): 93 686,45 євро, в тому числі 92 075 євро гонорар та 1611,45 євро витрати; та Для ТПС: 58 081 євро, вся сума - гонорар.

Ухвала суду може бути оскаржена сторонами в апеляційному порядку протягом тридцяти днів до Верховного Суду з дня проголошення шляхом подання апеляційної скарги безпосередньо до цього суду.

СУДДЯ : **І.В. ІВАНОВА**